

Przedmiot sprawy

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Landesgericht Innsbruck — Wykładnia art. 10 WE — Obowiązek sądu odwoławczego zbadania prawomocnego wyroku sądu pierwszej instancji w przedmiocie jurysdykcji w przypadku naruszenia prawa wspólnotowego — Wykładnia art. 15 pkt 1 lit. c) rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz. U. 2001 L 12, str. 1) — Krajowe ustawodawstwo ochrony konsumentów ustanawiające prawo do nagrody rzekomo wygranej przez adresata wprowadzającej w błąd reklamy

Sentencja wyroku

Zasada współpracy zawarta w art. 10 WE nie zobowiązuje sądu krajowego do zaprzestania stosowania krajowych przepisów proceduralnych w celu zbadania i uchylenia prawomocnego orzeczenia sądowego, jeżeli okaże się, że narusza ono prawo wspólnotowe.

(¹) Dz. U. C 251 z 09.10.2004.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 23 marca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale civile e penale di Cagliari) — Enirisorse SpA przeciwko Sotacarbo SpA

(Sprawa C-237/04) (¹)

(Pomoc państwa — Artykuły 87 WE i 88 WE — Pojęcie pomocy — Udział przedsiębiorstwa publicznego w kapitale przedsiębiorstwa prywatnego — Prawo do wystąpienia ze spółki z zastrzeżeniem uprzedniego zrzeczenia się wszelkich praw do majątku spółki)

(2006/C 131/26)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale civile e penale di Cagliari

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Enirisorse SpA

Strona pozwana: Sotacarbo SpA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale di Cagliari — Wykładnia art. 87 WE i art. 88 ust. 3 WE — Pojęcie pomocy państwa — Udział przedsiębiorstwa publicznego w kapitale przedsiębiorstwa prywatnego — Zgodność uregulowania krajowego dopuszczającego taki udział z art. 43 WE i art. 49 WE

Sentencja

Uregulowania krajowego tego rodzaju jak uregulowanie będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, które przyznaje wspólnikom spółki kontrolowanej przez państwo odbiegające od prawa powszechnego uprawnienie do wystąpienia z tej spółki pod warunkiem zrzeczenia się wszelkich praw do jej majątku, nie można uznać za pomoc państwa w rozumieniu art. 87 WE.

(¹) Dz.U. C 201 z 07.08.2004.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 9 marca 2006 r. (wniosek Gerechtshof te Amsterdam o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym) — Beemsterboer Coldstore Services BV/Inspecteur der Belastingdienst — Douanedistrict Arnhem

(Sprawa C-293/04) (¹)

(Retrospektywne pokrycie należności celnych przywozowych lub wywozowych — Artykuł 220 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 — Zastosowanie ratione temporis — System współpracy administracyjnej z udziałem organów państwa trzeciego — Pojęcie „nieprawidłowego świadectwa” — Ciężar dowodu)

(2006/C 131/27)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Gerechtshof te Amsterdam

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Beemsterboer Coldstore Services BV

Strona pozwana: Inspecteur der Belastingdienst — Douanedistrict Arnhem

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — *Gerechthof te Amsterdam* — Wykładnia art. 220 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 302, str. 1) w brzmieniu nadanym rozporządzeniem (WE) nr 2700/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 listopada 2000 r. (Dz.U. L 311, str.17) — Retrospektywne pokrycie należności celnych wynikających z długu celnego, który powstał przed wejściem w życie rozporządzenia (WE) nr 2700/2000, dotyczące importera, który przedstawił świadectwa pochodzenia EUR.1 wskazując pochodzenie towarów, które nie mogło zostać potwierdzone w ramach weryfikacji po zwolnieniu towarów

Sentencja

- 1) Artykuł 220 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 2700/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 listopada 2000 r. ma zastosowanie do długu celnego, którego powstanie i retrospektywne pokrycie nastąpiły przed wejściem w życie tego rozporządzenia.
- 2) W zakresie w jakim w następstwie przeprowadzenia weryfikacji po zwolnieniu towarów nie może zostać potwierdzone wskazane w świadectwie EUR.1 pochodzenie towarów, świadectwo to musi zostać uznane za „świadectwo nieprawidłowe” w rozumieniu art. 220 ust. 2 lit. b) rozporządzenia nr 2913/92 w brzmieniu nadanym rozporządzeniem nr 2700/2000.
- 3) Na podmiocie powołującym się na akapit trzeci art. 220 ust. 2 lit. b) kodeksu celnego w brzmieniu nadanym rozporządzeniem nr 2700/2000 ciąży obowiązek przedstawienia dowodów niezbędnych dla uwzględnienia jego roszczeń. Zatem co do zasady na organach celnych powołujących się na rzeczony art. 220 ust. 2 lit. b) akapit trzeci *initio*, w celu dokonania retrospektywnego pobrania należności celnych, ciąży obowiązek przedstawienia dowodu, że wydanie nieprawidłowych świadectw było konsekwencją niewłaściwego przedstawienia faktów przez eksportera. Jednakże jeżeli w następstwie zaniedbania, za które odpowiedzialność ponosi wyłącznie eksporter, organy celne nie mogą przedstawić niezbędnych dowodów, że świadectwo EUR.1 zostało wystawione na podstawie właściwego lub niewłaściwego przedstawienia faktów przez eksportera, na podmiocie zobowiązanym do uiszczenia należności celnych ciąży obowiązek wykazania, że rzeczony świadectwo zostało wydane przez organy celne państwa trzeciego na podstawie właściwego przedstawienia faktów.

(¹) Dz.U. C 228 z 11.9.2004

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 16 lutego 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym Juzgado de lo Social nr 30 de Madrid) — Carmen Sarkatzis Herrero przeciwko Instituto Madrileño de la Salud (Imsalud)

(Sprawa C-0294/04) (¹)

(Dyrektywa 76/207/EWG — Równe traktowanie kobiet i mężczyzn — Urlop macierzyński — Dostęp do kariery urzędniczej — Pracownica będąca członkiem personelu tymczasowego korzystająca z urlopu macierzyńskiego, która w następstwie udziału w konkursie uzyskuje stałe zatrudnienie — Obliczanie stażu pracy)

(2006/C 131/28)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy:

Juzgado de lo Social de Madrid

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Carmen Sarkatzis Herrero

Strona pozwana: Instituto Madrileño de la Salud (Imsalud)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Przepisy wspólnotowe dotyczące urlopu macierzyńskiego i równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do zatrudnienia — Prawa kobiet w okresie urlopu macierzyńskiego — Uzyskanie statusu urzędnika i nabycie praw z tym związanych — Pracownica zatrudniona czasowo, która w czasie przebywania na urlopie macierzyńskim uzyskuje stałe zatrudnienie

Sentencja

Dyrektywa Rady 76/207/EWG z dnia 9 lutego 1976 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego oraz warunków pracy stoi na przeszkodzie przepisom krajowym, które pracownikowi płci żeńskiej korzystającemu z urlopu macierzyńskiego nie przyznają tych samych praw, co pozostałym laureatom tego samego konkursu w zakresie dostępu do kariery urzędniczej, poprzez przeniesienie daty objęcia stanowiska na chwilę zakończenia tego urlopu, bez uwzględnienia czasu trwania tego urlopu przy obliczaniu stażu pracy tego pracownika.

(¹) Dz.U. C 106 z 30.04.2004